

La Tempesta

Pròsper, protagonista de *La Tempesta*, espia el comportament dels naufrags en la seva illa com si fossin rates de laboratori. Finalment, demana al públic l'aplaudiment que l'alliberi de la ficció que d'alguna manera ell ha creat. Per tant, Pròsper sap que és l'observador observat. Shakespeare no inventa històries per donar sentit a l'existència, sinó per existir dins d'elles. Amb *La Tempesta* s'acomiada del teatre parlant de venjances, del desig de llibertat, de la capacitat de perdonar i del teatre dins del teatre. Un Shakespeare juganer amb una mirada gens innocent sobre la condició humana.

Roberto García